

UTASSY JÓZSEF

Hold

*Lüktet, lobbog, tombol a Hold:
övé minden gondolatom.*

*Parázslík, izzik, sistereg,
ámultam őt, mint kisgyereket.*

*Rítam érte, ha elfogyott!
Mama, ki lopta el, tudod?*

*„Eltűnt, szentem, majd visszajön!”
Maszatos arcom tiszta könny.*

*Ködben, homályban, füstben:
mögé bújtatott Isten.*

*S meglesett minket! Nyaranta
cigánylány csókolt alatta.*

*Aztán egy éjjel, kedvem tűntén,
eljött értem a gonosz tündér.*

*Jártam a várost tébolyodva,
csak sandítgattam föl a Holdra.*

*Húzott, vonzott magához,
mint egy őrült vajákos.*

*Összezavarta tekintetem:
forgott a világ, pörgött velem.*

*Tombolt, lüktetett, lobbogott:
tőlem tíz évet ellopott.*

*Kútja tüzébe ejtette,
Isten magának eltette.*

*Egyszer talán, ha itt a napja:
nagylelkű lesz és visszaadja.*

Nehéz nap

*Az ég biliárdasztalán
előragyognak immár a bolygók.
Játsszunk egy partit, Istenem!
Megtagadtalak. Nehéz napom volt.*

ILIA MIHÁLY A SZERKESZTŐSÉGBEN